

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Zálešákové a soudců Mgr. Miluše Pěchové a Mgr. Jiřího Vašíčka ve věci

žalobkyně: **Lázně Bechyně s.r.o.**, IČO 46678654
sídlem Bechyně 202, 391 65 Bechyně
zastoupená advokátem Mgr. Martinem Bílým
sídlem Olivova 553/3, 709 00 Ostrava

proti
žalované: **M. G.**, narozená dne XXXX
bytem XXXX, XXXX
zastoupená advokátem Mgr. Luborem Šídou
sídlem Veleslavínova 59/3, 110 00 Praha

o určení neplatnosti rozvázání pracovního poměru okamžitým zrušením, o odvolání žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 13. 6. 2017, č. j. 49 C 80/2013-194,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se **potvrzuje**.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované na nákladech odvolacího řízení částku 6 776 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalované Mgr. Lubora Šídy.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud I. stupně zamítl návrh žalobkyně na určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru ze dne 20. 8. 2012 dané žalobkyni žalovanou podle § 56 odst. 1 písm. b/ zákoníku práce pro nezaplacení náhrady mzdy za červen 2012.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonné lhůtě podala odvolání žalobkyně. Žalobkyně nemá za předmětný měsíc červen 2012 jakékoliv doklady žalované o dovolené, odpracovaných dnech a pracovní době. Žalovaná se opakovaně v době pracovní neschopnosti nezdržovala v místě pobytu uvedeného v dokladu o pracovní neschopnosti, nedodržovala ani dobu a rozsah povolených vycházek a nemá tak nárok na výplatu jakékoliv náhrady mzdy. Žalovaná protiprávně disponovala částkou 2 000 EUR, kterou žalobkyni nevyúčtovala. Okamžité zrušení pracovního poměru dala žalovaná žalobkyni účelově, aby tak mohla uplatnit fiktivní nárok na výplatu odstupného a tento její postup je v rozporu s dobrými mravy, neboť odporuje účelu, ke kterému je okamžité zrušení pracovního poměru určeno. Odvolatelka nesouhlasí se soudem I. stupně, že žalobkyně nemohla neposkytnout náhradu mzdy, jelikož rozvázala pracovní poměr se žalovanou výpovědí z důvodů uvedených v § 52 písm. h/ zákoníku práce pro nedodržování léčebného režimu. Soud však nepřihlédl k časové souslednosti jednotlivých kroků. Náhrada mzdy podle § 193 zákoníku práce musí být vyplacena v nejbližším pravidelném termínu výplaty mzdy. Výplata mzdy za červen tak měla být provedena do 31. 7. 2017. Vzhledem k tomu, že zaměstnavatel mzdu nevyplatil, nevyplatil ani náhradu mzdy a projevil vůli, náhradu mzdy neposkytnout pro nedodržování léčebného režimu. To vše se událo před podáním výpovědi z pracovního poměru ze dne 2. 8. 2012. Zaměstnavatel tedy krátil žalované náhradu mzdy pro nedodržování režimu dočasně práce neschopného v době, kdy ještě výpověď dána nebyla. Výpověď z 2. 8. 2012 pro porušení režimu pro dočasně práce neschopného se tak může týkat až nedodržování režimu, nikoli za červen 2012, ale až od 2. 7. 2012. Porušení za červen 2012 je tedy nejen kryto platným a účinným krácením náhrady mzdy, ale navíc ani nemůže být platným výpovědním důvodem. Pokud se týká nevrácení částky 2 000 EUR, nemohla žalobkyně proti němu učinit právně určitým způsobem započtení, neboť žalované nebyla poskytnuta náhrada mzdy. Pokud se týká dobrých mravů a účelovosti jednání žalované, soud nepřihlédl dostatečně k dopadu hmotněprávního jednání žalované v této věci. Nejasnosti o tom, zda žalované vznikl nárok na náhradu mzdy, vyvolala sama žalovaná, která navíc v té době měla v držbě částku 2 000 EUR, žalovaná žalobkyni o dlužnou mzdu neupomenula, nepodala žalobu, za to však podala žalobu o odstupné ve výši 5 mil. Kč. Žalovaná svým postupem sledovala zcela jiný účel, než náhradu mzdy, a sice vytvoření jedné z podmínek nutné pro výplatu odstupného, byla tedy vedena úmyslem způsobit žalobkyni újmu. Odvolatelka navrhl, aby rozsudek soudu I. stupně byl zrušen a věc mu vrácena k dalšímu řízení.
3. Žalovaná ve vyjádření k odvolání navrhovala potvrzení rozsudku soudu I. stupně jako věcně správného. Žalovaná předložila řádně doklad o své docházce do zaměstnání, veškerá tvrzení žalobkyně nemohou zastřít fakt, že žalobkyně za měsíc červen 2012 nevyplatila žalované mzdu ani náhradu mzdy. Spekulace žalobkyně o tom, zda provedla krácení či nikoliv, jsou značně opožděné a nemají oporu v žádném důkazu. Soud správně zohlednil obsah výpovědi z 2. 8. 2017. Žalobkyně až následně fabuluje, že výpověď v tomto směru byla dávána pouze za období červenec 2017, ačkoliv toto neodpovídá obsahu výpovědi.
4. Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno včas (§ 204 odst. 1 o.s.ř.), k tomu oprávněnou osobou (§ 201 o.s.ř.) a že použitý odvolací důvod je podřaditelný pod ust. § 205 odst. 2 písm. g/ o.s.ř., přezkoumal rozsudek soudu I. stupně, jakož i řízení mu předcházející, a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
5. Předmětem řízení v projednávané věci je určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru ze dne 20. 8. 2012, kterým žalovaná ukončila pracovní poměr se žalobkyní okamžité pro nezaplacení mzdy za červen 2012. Obrana žalobkyně, kterou odůvodňovala neplatnost tohoto úkonu, spočívala jednak v tvrzení, že nemohla vyčíslit mzdu žalované za červen 2012, neboť žalovaná nepředložila řádné podklady, v období od 11. 6. 2012 do 15. 6. 2012 musela žalobkyně považovat za neomluvenou absenci žalované, žalovaná měla k dispozici finanční prostředky žalobkyně 2 000 EURO, které nevyúčtovala, žalované nevznikl nárok na mzdu ani

náhradu mzdy i z toho důvodu, že nedodržovala režim dočasně práce neschopného, a jednání žalované je ryze účelové, aby jí vznikl nárok na odstupné.

6. Soud I. stupně v projednávané věci provedl k důkazu nabízené především listinné důkazy, ze kterých vyvodil správná skutková zjištění i uplatněný nárok žalobkyně správně právně posoudil.
7. Žalobkyně se pokusila okamžitě zrušit pracovní poměr se žalovanou úkonem ze dne 9. 7. 2012, neplatnost tohoto úkonu byla pravomocně určena soudním rozhodnutím v řízení u Okresního soudu v Táboře pod sp. zn. 7 C 78/2012.
8. Dalším úkonem žalobkyně směřujícím k rozvázání pracovního poměru se žalovanou byla výpověď z 2. 8. 2012, kdy žalobkyně rozvázala pracovní poměr se žalovanou podle § 52 písm. h/ zákoníku práce, neboť žalobkyně kontrolou zjistila, že žalovaná nedodržuje režim práce neschopného zaměstnance, když bylo zjištěno, že ve dnech 27. 6. až 10. 7. 2012 se žalovaná vůbec v místě pobytu uvedeného na neschopence nezdržovala (č.l. 65 spisu). Pracovní poměr měl skončit na základě této výpovědi uplynutím výpovědní doby ke dni 31. 10. 2012.
9. Žalovaná poté přípisem ze dne 20. 8. 2012 doručeným žalobkyni 22. 8. 2012, sdělila žalobkyni, že s ní okamžitě rozvazuje pracovní poměr z důvodů nevyplacení mzdy za červen 2012. Toto okamžité zrušení pracovního poměru mělo veškeré náležitosti uvedené v ust. § 60 zákoníku práce a bylo žalobkyni řádně doručeno.
10. Soud I. stupně v projednávané věci se nezabýval všemi spornými námitkami ohledně mzdových nároků žalované u žalobkyně za červen 2012, soustředil se na nevyplacení náhrady mzdy za dobu pracovní neschopnosti žalované od 28. 6. 2012 do 29. 6. 2012. V tomto rozsahu tedy i odvolací soud přezkoumával správnost právního posouzení důvodnosti uplatněného nároku na určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru.
11. Shodně se soudem I. stupně i odvolací soud dospěl k závěru, že bylo jednoznačně prokázáno, že ačkoliv žalovaná v době od 27. 6. 2012 byla v dočasné pracovní neschopnosti a vznikl jí nárok na náhradu mzdy, žalobkyně jí ve výplatním termínu ani do 31. 7. 2012 a následujících 15 dnů poté náhradu mzdy nevyplatila. Nedůvodná je odvolací námitka žalobkyně, že byla oprávněna snížit žalobkyni náhradu mzdy pro porušování povinností dočasně práce neschopného, neboť výpověď jí byla dána až 2. 8. 2012, tedy poté, co došlo ke krácení mzdy.
12. Z obsahu výpovědi z 2. 8. 2012 jednoznačně vyplývá, že žalobkyně vytýká žalované porušení pracovních povinností i za červen 2012, kdy je jí vytýkáno, že ve dnech 27. 6. až 10. 7. 2012 nebyla při kontrole zaměstnavate zastížena v místě, kde se měla zdržovat. Soud I. stupně zde správně aplikoval ust. § 192 odst. 5 zákoníku práce, když dospěl k závěru, že pokud žalobkyně dala žalované výpověď pro porušování režimu dočasně práce neschopného, nebyla oprávněna ze stejného důvodu jí snížit náhradu mzdy nebo platu.
13. Soud I. stupně se správně vypořádal s obranou žalobkyně o tom, že jí žalovaná neoprávněně zadržovala částku 2 000 EURO i s námitkou účelovosti okamžitého zrušení pracovního poměru. V podrobnostech lze na příléhavé odůvodnění rozsudku soudu I. stupně odkázat.
14. Vzhledem k tomu, že soud I. stupně rozhodl správně, když návrh žalobkyně jako nedůvodný zamítl, odvolací soud za použití § 219 o.s.ř. rozsudek soudu I. stupně potvrdil, a to včetně výroku o nákladech řízení.
15. Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn ust. § 224 odst. 1, § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalovaná byla v odvolacím řízení zcela úspěšná, má proto právo na náhradu nákladů, které jí v souvislosti s odvolacím řízením vznikly. Náklady žalované představují náklady spojené s jejím zastoupením advokátem, tyto náklady představují odměnu za 2 úkony právní služby po 2 500 Kč podle § 7 a 11 vyhl. č. 177/1996 Sb. za sepis vyjádření k odvolání a účast advokáta u odvolacího

jednání, dále jí náleží náhrada hotových výdajů za 2 úkony po 300 Kč podle § 13 odst. 3 vyhl. a DPH 1 176 Kč podle § 137 odst. 3 o.s.ř. Celkem je tedy žalobkyně povinna nahradit žalované na nákladech odvolacího řízení částku 6 776 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je** přípustné dovolání, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. V tom případě je možno podat dovolání do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR u soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Nesplní-li povinná dobrovolně a ve lhůtě, co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněná podat návrh na výkon rozhodnutí.

Brno 12. června 2018

JUDr. Eva Zálešáková v.r.
předsedkyně senátu